

РЕШЕНИЕ

№ 4261

гр. София, 29.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска

Адриан Янев

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2651** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 14, ал. 3, ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 9468/18.03.2021г. по описа на Административен съд София – град от С. Г. Н. срещу Решение №[ЕИК] от 13.12.2020г., постановено от Софийския районен съд /СРС/, първо гражданско отделение, 118-и състав по гр.д № 56694 по описа за 2018г., с което е отхвърлено искането на касатора за провъзгласяване нищожността на Решение №59 от 01.02.2011г. на Общинска служба Земеделие П., постановено по преписка по заявление с вх. №59 от 18.12.1991г. на наследниците на С. Д. Й..

Недоволна касаторът излага твърдение, че обжалваното съдебно решение е неправилно и необосновано. Твърди се, че първоинстанционният съд не е обсъдил в цялост всички писмени доказателства, имащи пряко отношение към спора по делото. Счита, че неправилно съдът е фокусирал вниманието си само върху обстоятелството, че липсват процесуални пороци на атакуваното решение и е приел, че в случая не може да се касае за материалноправна нищожност на акта. Излагат се твърдения, че атакуваното решение не съответства на актовете, послужили за издаването му. Моли за отмяна на оспореното съдебно решение и постановяване на ново, с което да бъде провъзгласена нищожността на Решение №59 от 01.02.2011г. на общинска служба Земеделие П..

В съдебно заседание касаторът се явява лично и с адвокат С.. Поддържа се така депозирана жалба и се претендират направените по делото разноски, за които се представя списък.

Ответникът - Общинска служба по земеделие „Източна“ в съдебно заседание не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба от 09.03.2021г., в който се излагат подробни съображения за неоснователност на касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена, а оспореното съдебно решение да бъде потвърдено. Прави се възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар от касатора.

Прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 14, ал. 3, ЗСПЗЗ и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

С атакуваното Решение № 59 от 01.02.2011г. на Общинска служба земеделие Панчарево (сега ОСЗ Източна), постановено по преписка по заявление вх.№ 59 от 18.12.1991г., е признато правото на собственост на наследниците на С. Д. Й. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следните имоти: Ливада от 0,779 дка, четвърта категория, находящ се в строителните граници на С. в местността ЗАЕШКИ Г. част от имот № 4991 кад.л. № 14 от кадастрален план изработен 1939г., съгласно решение на СГС от 26.10.2007г., АО, III-3 отделение, по административно дело № 2248/2005г., техническа експертиза и скица на вещото лице инж. Н. Д. на основание чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, заявен с пореден № 7 от заявлението и установен с Д. протокол от 17.09.1941г. Възстановено е правото на собственост върху съществуващи /възстановими/ стари реални граници на Ливада от 0.396 дка, четвърта категория, находящ се в строителните граници на С. в местността ЗАЕШКИ Г. част от имот № 4991 кад.л. № 14 от кадастрален план изработен 1939г., съгласно Удостоверение № 416/05.08.2008г. по чл.13, ал.4 и 5 от ППЗСПЗЗ на СО, район С., влязла в сила Заповед № РД-09-70/11.03.2008г. на кмета на СО, район С., съгласно решение на СГС от 26.10.2007г., АО, III-3 отделение, по административно дело № 2248/2005г., техническа експертиза и скица на вещото лице инж. Н. Д. на основание чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ; РД-05-428/05.01.2011-към 66-00-266-1//13.12.2010г. на СО-район С.. Протокол № 1/14.02.2008г. към 94С-3-15.02.2008г. на СО-район С., заявен с пореден № 7 от заявлението и установен с Д. протокол от 17.09.1941г. Отказано е да се възстанови правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на Ливада от 0.383 дка четвърта категория, находящ се в строителните граници на С. в местността ЗАЕШКИ Г. част от имот № 4991 кад.л. № 14 от кадастрален план изработен 1939г., заявен с пореден № 7 от заявлението и установен с Д. протокол от 17.09.1941г. Изложени са мотиви, че

правото на собственост не е възстановено, тъй като съгласно чл.10б, ал.1 и чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ – застроена площ с асфалтов път, ЖП коловози и Б..

Решението е постановено от компетентен орган, в предписаната от закона форма. Видно е и от документите по административната преписка, че решението е за възстановяване правото на собственост върху земи намиращи се в границите на урбанизираните територии /населени места/. В тази хипотеза, възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи е в зависимост, както от доказване на предпоставките за настъпването на реституцията на земята в полза на собствениците и наследниците по реда на чл. 10 от ЗСПЗЗ, така и от осъществяване на процедурата по чл. 11, ал. 1 във връзка с чл. 13, ал. 4, 5, 6 и чл. 13а от ППЗСПЗЗ, което е задължително изискване за постановяване на валиден административен акт.

За установяване на тези обстоятелства по делото пред районния съд са приети писмени доказателства – документите от административната преписка по издаване на обжалвания акт, както и е прието заключение на СТЕ. Вещото лице, след подробно проучване на материалите по делото, в това число приложените копия от планове и разписни листове, съдебните дела, дава категоричното заключение, че приложените по административната преписка Заповед № РД-09-70/11.03.2008г. на Кмета на Столична община район „С.“, издадена по реда на чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ и Удостоверение № 416 по чл.13, ал.4 и 5 от ППЗСПЗЗ издадено от Техническата служба на общината, касаят именно имота по оспореното Решение № 59 от 01.02.2011г. на Общинска служба земеделие П.. Това е имот с кадастрален номер 4991 от кад. лист № 14 от кадастрален план от 1939г. Вещото лице уточнява, че с оспореното решение № 59 от 01.02.2011г. е възстановено право на собственост върху 1/3 ид.ч. от площта на ПИ 4991, а като възстановена собственост – 1/3 ид.ч. от площта определена като свободна. С Решение 147 също е възстановена друга част от ПИ 4991 на наследниците на Н. Т. Д..

Районният съд е приел, че Решение №59 от 01.02.2011г. на Общинска служба Земеделие П. е постановено от компетентен орган така, притежава необходимата форма и реквизити, поради което е направен извод, че конкретно визираните пороци представляват основания за отмяна на акта, а не основания водещи до нищожността му, поради което и само на това основание е счел, че жалбата следва да се отхвърли.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция намира, че решението е постановено в съответствие с материалния закон, без да е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, както и е налице обосноваване на съдебния акт.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 118-и състав.

Съгласно чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ Общинската служба по земеделие се произнася с решение за възстановяване на правото на собственост върху земи в съществуващи или възстановими на терена стари реални граници. В решението се описват размерът и категорията на имота, неговото местоположение /границы, съседи/ и ограниченията на собствеността, с посочване на основанията за това. Към решението се прилага скица на имота. Влязлото в сила решение, придружено със скица, освен случаите по чл. 10, ал. 7, удостоверява правото на собственост и има силата на констативен нотариален акт за собственост върху имота. Когато с решението се възстановява правото на собственост върху земеделска земя на починал

собственик, решението се издава общо за неговите наследници. Дяловете на наследниците се определят съгласно Закона за наследството.

В конкретния случай Решение №59 от 01.02.2011г. на общинска служба Земеделие П. е индивидуален административен акт, по отношение на който е могъл да се извърши отделен и самостоятелен контрол за законосъобразността му по реда на чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ. Както правилно е посочил в заключението си районният съд, мотивите за издаване на административен акт могат да го предхождат и да се съдържат и в друг документ, съставен с оглед издаване на административен акт (ТР 16/1975г. на ОСГК на ВКС; Решение № 8099 от 18.06.2009 г. по адм. д. № 10140/2008 г., III отд.).

В настоящия случай е налице такъв документ, към който изрично процесното решение препраща – Удостоверение по чл.13, ал.4, 5 от ППЗСПЗЗ, влязла в сила Заповед №РД-09-7/11.03.2008г. на кмета на СО, район „С.“, съгласно решение на Софийски градски съд, амин. колегия III – 3 отделение по административно дело №2248/2005г., експертиза и скица на вещо лице инж. Н. Д. на основания ял. 11, ал.4 от ППЗСПЗЗ и скиц; РД-05-428/05/-1/2011Г. – КЪМ 66-00-266-1/1//13.12.2010Г. на СО – район С.; Протокол № 1/14.02.2008г. към 94С-3-15.02.2008г. на СО-район С., заявен с пореден № 7 от заявлението и установен с Д. протокол от 17.09.1941г.

Производството по издаване на последните е предпоставка за произнасяне с решение на административния орган, защото последният няма правомощия да определя сам кои са частите, подлежащи на възстановяване, преди те да бъдат определени от техническата служба на общината. Спазена е процедурата посочена в чл.11, ал.1 от ППЗСПЗЗ, която посочва, че Общинската служба постановява решение за възстановяване на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл.13, ал.4, 5 и 6 и чл.13а. Общинската служба се е съобщила с посоченото в удостоверението и скицата, защото в този случай действа при условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност, поради което правомощията се свеждат само до изпълнение на представените удостоверение и скица. Видно от същите, които са конкретни е посочено каква площ се възстановява и къде се намират.

По делото пред районния съд е кредитирано и заключение на съдебно-техническа експертиза, от което се потвърждава, че приложените по административната преписка Заповед № РД-09-70/11.03.2008г. на Кмета на Столична община район „С.“ издадена по реда на чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ и Удостоверение № 416 по чл.13, ал.4 и 5 от ППЗСПЗЗ издадено от Техническата служба на общината, касаят именно имота по оспореното Решение № 59 от 01.02.2011г. на Общинска служба земеделие П.. Имотът е индивидуализиран, в решението са посочени неговата площ, местонахождение и съсед.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, направеното от касатора искане за присъждане на направените по делото разноски следва да бъде оставено без уважение.

По посочените аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, шестнадесети касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №[ЕИК] от 13.12.2020г., постановено от Софийски районен съд, първо гражданско отделение, 118-и състав по гр.д № 56694 по описа за 2018г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.